

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 7.

V Ljubljani, v soboto 16. februarja 1901.

Letnik VI.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. — **Naročnina** je za vse leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrť leta 2 K. Vsaka številka stane 14 vin. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oglasila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravištvost sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15**. Uradne ure od ure 3—6 pop. — **Oglasila** se računajo po navadni ceni.

Slovanski centrum in Slovensko-hrvatski klub.

Komaj so prišli naši poslanci v državni zbor, razcepili so se prav po lepi domači šegi, in naši slovenski listi obeh barv pišejo in zavijajo vsak po svoje cum gratia ad infinitum, drugi svet se pa Slovincem obžaljujoč smeje!

Pustili smo, da se stvar sama uredi, a ko nečno naj pregovorimo tudi mi besedo. Nam se ta razkol ne zdi tako tragičen, kakor ga slikajo listi, in kdor je opazoval način politične bitke pri zadnjih volitvah, kdor je zasledoval način pisarjenja onih listov, ki se imenujejo liberalna glasila, je moral biti prepričan, da poslanci naših dveh struj ne morejo skupaj sedeti v parlamentu in to temmanj, ker je vodja one naglusne politične gonje proti katoliški veri in verskim načelom prinesel sam svoj neukusni kveder v parlament. „Quidquid agis, prudenter agas et respice finem!“ to je staro, ali vedno pravo in merodajno načelo: „pomisli, kaj delaš, da ti ne bo žal. Ko bi se bilo to načelo uvaževalo, bi razkola ne bilo treba. No, nasledki so tukaj: razkol smo zanesli v državni zbor, ki se ne bo nikoli več popravil. Gorje pa onemu, kateri ga je tja zanesel, njega bo sodila zgodovina.

Rekli smo, da razkol ni tako tragičen. Z dejstvi je treba računati in nikakor ne kaže le tarnjati in izgovorov iskati. Ker liberalna struja nasprotuje načeloma gospodarskemu razvoju našega naroda, tako naj bi vsaj v narodnih vprašanjih hodila obadva kluba sporazumno pravo jednotno pot, in rešena je zagonetka. Kdor bo odstopil od prave poti, tistega obsodi javnost in ga pokaži v njegovi pravi luči! Zdaj se ne bo dalo več skrivati drug drugemu za hrbet, vse mora biti javno in jasno, in na ta način je mogoče, da bo uplival razkol še blagodejno za naš narod.

A poglejmo si položaj brez presodkov bolj natančno: Dozdaj so bili vsi naši poslanci v „krščansko-slovanski zvezi“ spojeni, kjer so bivali tudi Hrvatje in Rusini. Na zunaj se je videlo, da jih veže lepa edinost, a v resnici so se pa zasledovale razne intrige osobito med našimi poslanci dveh struj. Če tudi je bil državni zbor razpuščen, so ostali vendar poslanci katoliško-narodne stranke v zvezi z ostalimi klubovimi člani, in ko so se vrnili v državni zbor, je bilo prvo delo, da si sestavijo zopet stari klub; ostala so stara pravila, in le ime kluba bi se predrugačilo, ker je bilo nekako neprimerno. Po treznem premišljevanju s Hrvati in Rusini ter štajarskimi Slovinci naj bi se nazival zdanji klub „Slovanski centrum“. Tedaj, vse je ostalo pri starem, in le iz Hrvatskega se je po premišljeni introankciji poslanca Spinčiča pričelo zahtevati, da se odstranijo iz kluba Rusini in Čehi ter sestavi nov klub samo za Slovence in Hrvate. Za to zahtevo se je pač skrivala skrb za liberalno kranjsko delegacijo; in proti tej so morali nastopiti naši poslanci, katere smemo nazivati to, kar so: kmetiške poslance, ker zastopajo edino le naš kmetiški stan. Poslanci so le pooblaščenec volilcev. Njim je prva dolžnost, izpolniti zahteve in želje svojih volilcev, in volilci naših kmetiških poslancev so svojo zahtevo zastavili, da naj ne hodijo s po-

slanci liberalne struje, ker ta nasprotuje v gospodarskih in verskih načelih volilcem. Tukaj torej ni nakladati odgovornosti poslancem, da se ne družijo z liberalno strujo, marveč je to odločila volja volilcev. Proti tej zahtevi so pa nastopili Hrvatje in so zahtevali:

1. da naj ostanejo edino-le Hrvatje in Slovinci v klubu in

2. da morajo biti tudi liberalni Slovinci v tem klubu spojeni.

Ker se kmetiški poslanci tej zahtevi niso smeli udati, torej so jih hoteli oni drugi strmo glaviti in so zasnovali svoj klub Slovincem in Hrvatov. Hoteli so jih s tem korakom terorizirati in jih v očeh volilcev ponižati, in samo ob sebi je razumno, da se kmetiški poslanci kranjski tej zahtevi niso udali, če tudi so v času pogajanja nastopale razne spletke izkušenih in neizkušenih politikov. To je, kakor se nam vidi, jasen položaj, katerega ne ščiti oseba, marveč ga podpirajo zahteve volilcev in pa trezna politika. Mi moramo le odobravati, da so kranjski kmetiški poslanci ostali dosledni in da se v „Slovanskem centru“ more centralizirati prava slovanska solidarnost. Če pa mislijo pristaši „Slovensko-hrvatskega kluba“, da jim je mogoče v tem klubu bolj uspešno delovati za korist juga, naj to dokažejo, in svet jim bo hvaležen za njih podjetje. Obadva kluba naj bi, kakor je to tudi pri drugih strankah in strančicah običajno, v vprašanjih, v katerih sta edina, tudi po dogovoru nastopala, eden naj bi drugemu nadzoroval in potem treznega tekmovanja za narod, kaj uspešnega dosegel. Naš narod ima katoliško vero za zvezdo, ki mu kaže pot, in kdor si misli s tem, da si katoliško podlago po modernem naziranju v red spravi, dobiti upliv, ta se jako moti. Tak človek kaže, da ima za šalo celi svet, a ostal bo sam le šaljivec svetu in ne resna oseba.

Politiški pregled.

Volitve na Ogerskem. V Maros Vasarhely je bilo treba nove volitve. Vladna stranka je postavila svojega kandidata, pa tudi opozicijska. Zmagala je opozicijska stranka, čeprav je delala vladna stranka z vsem pritiskom. Vladni stranki so morali pomagati ljudsko voljo delati tudi orožniki. Ustrelili so več oseb. V parlamentu je bila vsled tega velika razburjenost in vlada je morala privoliti, da se bo vršila stroga, nepristranska preiskava.

Srbski razkralj mrtav. Dne 11. febr. je umrl na Dunaju srbski razkralj Milan. Obolel je na influenco, katera se je razvila v pljučnico in razkralju zadala smrt. Star je bil komaj 47 let. Bil je oženjen z rusko plemkinjo Natalijo, a se je dal od nje ločiti. Od tistega časa ni imel več sreče. Pokopan bo v Krušedolskem samostanu na srbskem Ogrskem. Srbiji je Milan mnogo škodoval.

V francoski poslanski zbornici se bje sedaj ljut boj o vladnem načrtu zatiranja katoliških redov. Katoliško stališče zastopa v zbornici grof de Mun. Seveda pravijo tudi francoski sovražniki katolicizma, da niso proti veri, ampak samo proti vplivu duhovščine, oziroma katoliških redov. A dobro vedo, da če odstranijo duhovnike in jim vzamejo vsako prostost govora, da potem

tudi vera ne bo dolgo živela med ljudstvom. Nad duhovniki kričijo, vero pa mislijo. Vse, kakor pri nas na Slovenskem! Zagrizeni sovražnik cerkve Waldeck Rousseau je nakrat nevarno obolel.

Nemška cesarica vdova bo umrla. Bolezen nemške cesarice-vdove Friderikove, vodenica združena z boleznijo na ledvicah, ki je skoro gotovo rak. Katastrofe ni mogoče preprečiti. Nemški cesar biva v bližini svoje matere.

Nemški prestolonaslednik se zaroči. V najkrajšem času se izvrši zaroka nemškega prestolonaslednika s princezino Eyo Batenberško.

Poroka nizozemske kraljice Viljeline. Dne 7. t. m. se je vršila v Haagu poroka kraljice Viljeline s princem Henrikom Meklenburškim. Poročil ju je v gradu najprej civilno justični minister, in na to sta se novoporočenca odpeljala v pozlačeni kočiji, ki so jo darovali amsterdamski meščani, v cerkev. Kraljica je povodom svoje poroke pomilostila deloma ali popolnoma 364 kaznjencev.

Na Španskem so resni nemiri. Hči španske kraljice princezinja Asturijska se je poročila z grofom Casertom, ki utegne, ker je mladi kralj bolan, še postati španski vladar. To seve ni ljubo nekaterim, ki vedo, da je grof zaveden katolik. Nahujskali so druhal proti duhovnikom in sedaj divja po Španskem ta druhal, katero imenuje „Narod“ „zavedno ogorčeno ljudstvo“. V Barceloni so bile velike demonstracije pred jezuitskim zavodom. Policija je razpršila s palicami oboroženo druhal. V Santanderu so mej klici „Proč z jezuiti“ s kamenjem napadli uredništvo katol. dnevnika „Atalaya“. Tolpa je večkrat poskušala udreti v samostan. Redovniki so se morali umakniti. Pozneje so demonstrantje zažgali samostan. Policija je pogasila ogenj. Za mesto Madrid je oklicano obsedno stanje. Vojaška oblast je prevzela vso upravo.

Položaj na južno-afriškem bojišču. Dogodki najnovejšega časa na južno-afriškem bojišču vzbujajo zopet pozornost vseh, ki se zanimajo za položaj in vojsko hrabrih Burov. S prodiranjem burških čet v kapsko kolonijo so se razmere na bojišču znatno premenile. Oddelek, kateremu poveljuje premeteni Dewet, je že prekorčil oranjsko mejo in dosegel progo, ki veže Bloemfontein z East Londonom in Port Eliza betom. General Botha se z močnim oddelkom bliža natalski meji in je namenjen proti Durbanu, oddelek Burov pa, se nahaja že na portugalskih tleh in preti napasti pomorsko mesto Laurence Marquez. Angleške čete so koncentrirane ponajveč okolu Pretorije, Kronstadta in Bloemfonteina ter Johannesburgskih zlatih rudnikov, objednem pa stražijo manjši oddelki najvažnejša železniška središča.

Domače novice.

Tavčarjeva „larfa“. Odkar je dr. Tavčar postal državni poslanec je šele popolnoma pokazal svoj značaj. Mesto da bi sedaj, ko sta v njegov klub stopila štajarska zastopnika krščanskih Slovincem Robič in dr. Ploj, držal se v dejanju krščanskih načel in po njih uravnal tudi svojo pisavo v „Narodu“, pa hoče imeti krščanstvo le za predpustno „larfo“, v „Narodu“ pa še hujše napada krščanstvo. Na Dunaju pod-

pisuje „krščansko podlago“, da bi preslepil zlasti Štajarce, v „Narodu“ pa piše, da se glede liberalnih načel ne da ničesar odbiti in da bi se le glede orožja dalo marsikaj oblažiti, ako bi obmejni Slovenci postali bolj objektivni, to se pravi, ako bi odobraval vse psovke na vero in duhovne, katere prinašajo Tavčarjeva glasila dan za dnem. Tavčar trdi, da se bodo obmejni Slovenci morali vsemu temu privaditi, kar prenašajo drugi narodi, namreč napredno-liberalno strujo tik konservativne krščanske v javnem življenju. Tisti štajarski voditelji, ki še nekoliko cenijo svojega Slomška, spoznajo iz te Tavčarjeve izpovedi, da je boj mej načeli neizogiben, in da bi bila vsa štajarska duhovščina s krščanskim ljudstvom vred le trop farizejev, ako bi z isto ljubeznijo objemala zastopnike liberalnih, kakor zastopnike krščanskih načel. Naše prepričanje je, da med krščanskimi Slovenci liberalna struja nima pravice obstanka in da je izdajalec načel svojega naroda vsak, kdor pripomore kakorkoli, da se ukoreninijo mej nami kriva načela, naj se tak mož imenuje dr. Ploj ali pa Robič. Štajarski Slovenci naj tedaj soglasno zahtevajo od teh dveh poslancev jasno izjavo, če se strinjata s Tavčarjevo izpovedjo v „Narodu“, ali ne.

„Župan“ Hribar in „Jurij s pušo“. Da bi Trsta ne bilo brez župana Hribarja, je verjetno, manj verjetno se nam je pa doslej zdelo, da je bil Hribar kdaj sotrudnik listu žalostnega spomina „Jurija s pušo“. Ta list je poginil vsled velikega sleparstva, katerega je povzročil znani pustolovec, ki je danes prvi sotrudnik pri prvem liberalnem slovenskem listu. Da se bo župan Hribar še bahal, kako je bil umazanemu „Juriju“ sotrudnik, je res neverjetno, pa vendar resnično. Hribar se je hvalil mnogo, samo to je pozabil povedati, da ga je blagopokojni Jurčič pridobil za „Slovenski Narod“ in da ga stanovska vez veže še danes z njegovim naslednikom poštenjakom Malovrhom.

Surov napad na ljubljansko duhovščino. „Narod“ je radi pogreba g. Mubeja na najsurovejši način napadel ljubljansko duhovščino in knezoškofjski ordinarijat. Kako „Narodova“ „inteligenca“ smatra spolnjevanje verskih dolžnostij, daje nam prav značilno pojasnilo „Slovenčev“ odgovor, ki se glasi: Malovrh se še ni odvalil utikati svojih prstov v cerkvene stvari. Ta človek skrajno ogorčen poroča, da pri pogrebu „značajnega slovenskega rodoljuba“ vpok. komisarja g. Mubeja ni bilo nobenega duhovnika in piše: „Občinstvo je bilo ogorčeno in se je splošno škandaliziralo nad postopanjem škofjskega ordinarijata, češ, ako je za izveličanje pokojnikove duše res potrebno, da se duhovnik udeleži sprevoda (!), potem je nezaslišano, da se mu je to odreklo, ako pa duhovnik ni potreben za zveličanje duše, potem pa hodijo duhovniki s pogrebi le zaradi dobička, le za nekaj okras.“ Na to odgovarjamo: Tisti, kdor je prepričan, da je duhovnik potreben za zveličanje duše, ne podi duhovnika od svoje smrtne postelje proč. Kdor se pa noče, kakor g. Mubej, kljub vsemu opetovanemu prigovarjanju spraviti z Bogom, takemu tudi ne pomaga k zveličanju, ako bi duhovnik stopal pred njegovo krsto „kot nekaj okras“ in zato duhovnika tudi k pogrebu g. Mubeja bilo ni. Cerkev ponuja tudi po smrti svojo pomoč in molitev vsem, samo tistim ne, ki so se ji očitno in odločno odpovedali na smrtni postelji. Da se je rajni taki in vsaki drugi pomoči odločno odpovedal, pa itak občinstvo ve. Pri pogrebu g. dr. Drachslerja bil je duhovnik navzočen, ker se ni bilo moči prepričati, ali je bila umrlega osebna volja, da se ni pustil duhovnik k smrtni njegovi postelji, in je dovolj povoda misliti, da on pri tem ni kriv, ampak da so krivi drugi. V obeh slučajih je duhovnik v polnem obsegu storil svojo dolžnost. Kdor torej to naše pojasnilo prebere, ve kako perfidno je, ako radi teh dogodkov, katerih duhovščina ni kriva, pač pa jih je kriva znana „inteligenca“, „Narod“ grozi z dogodki na Španjskem. Da se ta zadeva razpravlja v listih, nikakor nismo krivi mi. „Narod“ je bil toliko netakten, da je duhovščino napadel in s tem

zadevo privlekel v javnost. Seme liberalizma — zori....

Novi paroli liberalcev. Tavčar bi najraje videl, da bi se ga pustilo brez ovir psovati in je strašno hud ker je na mnoge psovke dr. Šusteršiča, zadnjič priletel v javnost spis, kako se je on vozil na Dunaj. Kaj bi še le bilo, ko bi mi poročali o vseh njegovih potih! Ta človek, ki hoče biti nedotakljiv, pa piše v „Narodu“ neprenehoma surovosti. Zadnji teden je dal svojim somišljenikom tole parolo: Resnica, da so duhovniki ljudski sleparji in goljufi, mora prodreti na dan! Kobi mi zapisali kaj takega o naprednih advokatih, bili bi konfiskovani. Druga parola liberalni inteligenci se glasi: „Liberalcem srce in roko — klerikalcem pa čelo in pest in če treba tudi jajca.“ Krščanski možje, prvak liberalne vojske grozi, da bode boj še hujši. Pripravite se! Poraz 12. decembra liberalcem še ne zadošča.

Obmejni Slovenci, zapomnite si to! Odbor „Naše straže“, katero je Tavčar surovo napadel, je pisal nar. napredni stranki in jo prosil, naj složno skupno s katoliškonarodno stranko deluje za „Našo stražo“. Narodnapredna stranka o tem ne da nad leto dni odgovora od sebe in odbor čaka z delom. Tako skrbi dr. Tavčar v istini za obmejne Slovence in za „slogo“.

Slovanski centrum in naši poslanci pri delu. Dr. Šusteršič in tovariši so vložili naslednji predlog: C. kr. vlada se pozivlja, da pri avstro-ogerski nagodbi, pri uravnavi avtonomnih carinskih tarifov in pri novih trgovinskih pogodbah z omenjenimi državami obrača vso pozornost na poljedeljske koristi in se odločno upre sebičnim težnjam industrije in prekupcev. — Dr. Šusteršič, dr. Hruban in tovariši so vložili predlog: „Vlada se nujno pozivlja, da se tesno loti zakonite uravnave kartelov ter čim preje zbornici predloži primeren načrt zakonov.“ Vitez Berks, Žičkar, Pfeifer, dr. Gregorčič in tovariši so stavili predlog, da vlada zviša državno podporo za obnovo vinogradov, in da se podpore dovoljujejo ne glede na visokost deželnih podpor. — Poslanec Pfeifer in tovariši so predlagali, da se premenita §§ 28 in 198 zakona glede osebne dohodninskega davka in da država izdatno prispeva k stroškom za streljanje po toči in da se odpravi takozvana vinska klavzula. Dalje je „Slovanski centrum“ vložil predloge, da se olajšajo orožne vaje, da se izvrši revizija zemljiškega davčnega katastra, znižajo cene soli, odpravi mitnina na državnih cestah in uravna odškodnina za vojaško pripravo. Poslanec Žičkar in tovariši so predlagali, da se na Spodnjem Štajarskem ustanovi slovenska obrtna šola. Liberalni slovenski poslanci se doslej niso zgenili, par besedi je spustil dr. Ferjančič, a se je skoro na to v največjem miru zopet vsedel. Da so se naši poslanci krepko in odločno zavzeli za olajšave pri potresnem posojilu, liberalce silno jezi. Liberalna jeza priča, da so naši poslanci na pravem potu. Slava našim poslancem!

Za Notranjsko. Poslanec Žitnik je vložil v drž. zboru nujni predlog glede državne podpore 18. junija 1900 po toči poškodovanim posestnikom v občini Trnovo na Notranjskem.

Podržavljenje notarijata. Poslanci dr. Šusteršič in tovariši v „Slovanskem centru“ so vložili v drž. zboru naslednji predlog: Notarijat pomeni za kmetški stan popolnoma nepotrebno breme. Po večšakih dognana istina je da notarske agende bolje, primerneje in ceneje oskrbujejo od države plačani organi, ne da bi se obtežil državni zaklad. Nikakor ni v soglasju z naravo notarskih aktov, da se izvršujejo s stališča plodonosnega obrta. Na drugi strani je, dolžnost države, da z vsemi močmi podpira v boju za obstanek kmetški stan, ki je steber državnega in socialnega reda. Sicer pa se notariji sami pritožujejo o svojem položaju in žele podržavljenje notarijata. Iz teh razlogov podpisani predlagajo: Visoka zbornica skleni: C. kr. vlada se pozivlja, da čim preje predloži načrt zakona

glede podržavljenja notarijata. Hvala lepa našim poslancem na tem umestnem predlogu!

Nečuvane razmere v ljubljanskem gasilnem društvu. Gasilno društvo ljubljansko je v čudnem položaju. Bivši načelnik Stricelj je dal pismeno izjavo, da odstopi od društva, nakar se je vršil nov občni zbor ter se je izvolil nov načelnik in nov odbor. Sedaj je nakrat Stricelj dobil zopet veselje po poveljstvu in na vsak način hoče biti on načelnik. V vsakem drugem mestu bi magistrat tako usiljevanje in hujskanje v tako važnem društvu primerno zavrnil, samo v Ljubljani sme gosp. Stricelj početi kar se mu zljubi in njegov stari odbor sme obdržati društvene tisočake. Stricelj ki si popolnoma nepostavno prisvoja načelnstvo, pa celo sme dati izjave, da se mora ves denar, ki prihaja na društvo izročiti njemu. Nam se naravnost kričeče zdi tako početje, katero je mogoče samo v Ljubljani. Člane ljublj. ognjegaškega društva se hoče spraviti na Striceljevo stran s kneipami, pa se ne puste, in vedno bolj krepko se razlega klic: „Denar ven“. In tako je prav. Društvene tisočake, denar, katerega si je moštvo prislužilo z dolgoletnim trudom, imajo v rokah nekateri ljudje, ki nimajo nobene pravice do tega in ki so od odbora oz. društva odstopili. Čujemo, da so se že naredili koraki, da se protipostavno postopanje Stricelja in njegovih tovarišev omeji in da društvo dobi nazaj svoj denar! Striceljevo postopanje daje povod govoricam, da se hoče gasilno društvo razdreti in z društvenim denarjem pokriti mestni deficit in deficit meščanske godbe.

Aretiranje kurata Ferjančiča. Nekaj izrednega se je zgodilo pretekle dni na Kranjskem. Duhovnika so aretirali! „Narodova“ „inteligenca“ je zijala na vsa usta in si v duhu slikala prihodnje dni, kako bode prijetno, ako se bode lahko na ovadbo takega gluhega človeka vsakega duhovnika aretovalo. Dejstvo je, da je bil kurat Ferjančič z Goč aretovan, ker sta ga dekla liberalnega župana in pa nek gluhi človek ovadila, da je s cerkveno propovedjo zapeljeval priče k krivemu pričanju. Preiskovalni sodnik gospod dr. Kremžar iz Ljubljane je hitro verjel ženski ter je poslal po noči orožnike na dom g. Ferjančiča. Orožnika sta prišla v spalnico duhovnika ter ga zbudila. G. Ferjančič se je moral napraviti — orožnika sta ves čas stala z nasajenimi bajoneti v sobi — ter je moral iti z njima v noč. Dva liberalca sta jim po temi svetila. Tako je bilo to aretovanje, dasi postava jasno pravi, da se pri aretovanju duhovnika mora one ozire jemati, koje zahteva njemu dolžno spoštovanje, a Ferjančič je bil aretovan, kakor se aretira navadnega hudodelca. Ogorčenje mej katoliškim ljudstvom je zato po celi deželi splošno. Razume se, da so g. kurata Ferjančiča skoro morali izpustiti iz zapor, v katerega je prišel na tak način. Ob njegovem odhodu iz ječe je pokazalo ljudstvo na tak način svoje mišljenje, da je to najsijajnejši dokaz, kako ljubi in spoštuje ljudstvo tako vzorne duhovnike, kakor je g. Ferjančič. Uprav ginljivo je o tem poročilo v „Slovenecu“, tako lepo, da je ponastiskujemo tudi svojim čitateljem: „V ponedeljek, dne 11. t. m. proti večeru so izpustili g. kurata iz ječe. Njegov odhod iz Vipave že isti večer je bil pravi triumf. Večinoma vse hiše od Hriba do konca trga so bile razsvetljene, raz nekaterih so vihrale zastave. Pred hišami je stalo nešteto ljudi, pričakujoč trenutka, da vidijo in pozdravijo ljubljanskega g. kurata, ki je šel peš do mitnice. Ves čas pešpoti so ga spremljali ljudje, katerim so se vedno novi pridruževali, tako, da se je kmalu zbrala skupaj ogromna množica. Ljubeznjiv je bil prizor pred mostom: Stal je tam trop šolskih otrok, z lučicami v rokah, ki so g. Ferjančiču navdušeno vpili „Živijo“ in ga spremljali, dokler se ni odpeljal. Nehote nam je prišel v spomin dogodek, ko so otroci ob slovesnem sprevodu Jezusovem v Jeruzalemu vpili, rekoč: Hozana sinu Davidovemu. Obistinile so se ta dan besede sv. pisma: Iz ust otrok si si hvalo napravil zavoljo svojih sovražnikov. — Navdušenost med ljudstvom je bila velikanska. Grogoviti „živio“-klici g. kuratu so se razlegali po

trgu. Kot mučenika za sv. vero ga vsi smatrajo. Neka žena je prihitela, ko je šel mimo, z lučjo na cesto in je padla na kolena iz globokega spoštovanja do njega. Navdušenje pa je priklopelo do vrhunca, ko se je g. kurat obrnil proti zbrani množici in izpregovoril nekaj navdušenih besed. Ko se je vsedel na voz, zaorila je še enkrat zbrana množica „Živijo“ za odhajajočim in se razšla vsa srečna in vesela. Kres pa, katerega so vipavski mladeniči zažgali nad „Lipico“ njemu v čast, je pričal vsi dolini, kako gorko bije srce naše za svečenika mučenika. Novica, da je g. kurat izpuščen iz zapor, se je hitro raznesla po Mančah, Ložah in Gočah. Ko se pripelje g. Ferjančič do Manč, vidi pred seboj zbrane vse svoje župljane s prižganimi svečicami v rokah, solzeče se samega veselja, da imajo zopet med seboj svojega vneta dušnega pastirja; spremljali so ga vsi do njegove rojstne hiše na Gočah. Gočani, razven kakih treh liberalcev, so razsvetlili svoje hiše; zvonik bil je ves v lučicah; pritrkavalo je ves čas med sprevedom; streljanje pa je bilo čuti do 11. ure. Tako je kvitiralo ljudstvo aretovanje g. Ferjančiča in prav nič časti mu ne odvzame „Narod“ s svojimi psovskami. Mi pa kličemo: Merodajni krogi naj poslušajo ljudstvo, ne pa lažnjivi „Narod“ in znanega pustolovca. Ži vilo zdravo, zavedno naše ljudstvo! Bog nam daj mnogo duhovnikov — Ferjančičev!

Znamenje časa. Kranjska dežela je prav eldorado za nemške profesorje. V teku petih let sta postala dva nemška profesorja, ki sta služila na Kranjskem, deželna šolska nadzornika, namreč Stanger in Linhart, trije pa so postali ravnatelji in sicer Knapitsch na pripravnici v Celovcu, Wallner na gimnaziji v Brnu in Proft na gimnaziji v Celju. Izmed slovenskih srednošolskih profesorjev ni v istem času nobeden ravnatelj, še manj pa nadzornik postal, saj oddaje vsa višja mesta Wolf Schönerer-jeva klika. Za Slovence velja še vedno tista resnica, katero je pesnik Vodnik lepo izrazil v basni: Nemški in slovenski konj; še bolj natančno Prešern, ki pravi, da slovenska zemlja zdaj ima grob komaj za nas, Zato je pa od veselja vskliknil poslanec Wolf v prvi seji državnega zbora: „Hoch der deutsche Kaiser Wilhelm!“

Za vsprejem v občinsko zvezo se napravi prošnja takó le: Slavnemu mestnemu magistratu (občinskemu uradu) v L. — Podpisani J. J. Stanujoč v L. h. št. prosi, da bi ga slavni magistrat (občinski svet) vsprejel v občinsko zvezo. Stanuje podpisane v L. od torej polnih deset let, kar dokazuje priloženo potrdilo pod A. — Iz priloženega rojstnega in krstnega lista pod B se razvidi, da sem bil rojen dne 18 torej sem bil ob času, ko je pričelo postavno desetletno priposestevanje domovinske pravice, že polnoleten. — Moje državljanstvo potrjuje prirejani domovinski list pod C. — Živel sem ves čas ob svojem brez pomoči občine. Prosim torej, da me slavni magistrat (občinski svet) vsprejme v občinsko zvezo. — Datum — Podpis — Potrdilo pod A da policija ali pa gospodar, pri katerem je kdo stanoval ali delal.

Iz Selške doline. Potihnil je šum volilnega boja. Naši bojovníki so se vrnili nazaj h gospodarskemu delu. Gospodarska društva prirejajo občne zборе, predlagajo letne račune. Povsod se kaže lep napredek na gospodarskem polju in tem večje veselje do združevanja. Številke kažejo, da naši kmetje resno mislijo. Kdor količjak zasleduje gospodarsko gibanje naše doline mu o tem ni treba drugih dokazov. Žalostno je, da nekateri izmed boljših stanov še danes ne uvidijo in nočejo priznati, da tudi delavski stanovi s pridnostjo in združevanjem veliko dosežejo. Ravno izmed učiteljskega stanu, ki je v najbližji dotiki z kmetom, jih je veliko, ki imajo še danes kmeta za nerazsodno maso. Kmetje! Ali je mogoče, da se drzne mlad učitelj iz naše doline K. N. v „Gorenjcu“ pisati: Kmet mora nekoliko misliti. Može, ki komaj štiri leta nazaj (pomni) misli, hoče smešiti v uvodnem članku „Gorenjca“ naše odločne gorenjske kmete. Čast, komur čast — kdor jo zasluži. Zakaj naši kmetje spoštujejo in so spoštovali duhovne? Zakaj jim je bila zoperna šola? To naj on in njegovi

tovariši temeljito pomislijo, potem morebiti taki dopisi ne pridejo več na dan v 20. stoletju. Pomagajo naj vsi stanovi nositi breme našemu kmetu, kajti njegovo gospodarsko vstajenje bo povzdignilo splošni napredek in zagotovilo ljudsko neodvisnost in svobodo. Gorenjski kmet.

Čudež na Trsatu Sušaškemu „Novemu Listu“ pišejo s Trsata: Te dni je došel na Trsat na božjo pot zakonski par s svojim jedinim 3 leta starim boleznim detetom, o katerem so zdravniki izjavili, da mu nihče ne more rešiti življenja. Oče otrokov je pred cerkvijo sezul čevlje, zavihal hlače in držeč otročiča v naročju na golih kolenih pomikal se proti altarju blazene Device z gorkimi molitvami proseč, naj Milostna izprosi zdravje jedinemu njegovemu otroku. Ko je oče tretji pot na kolenih obkrožil altar, je dete, ki že več dni ni moglo izpregovoriti, zaplakalo in vskliknilo „Ata!“, izrgalo se iz očetovega naročja ter pričelo hoditi. Presrečni roditelji so s solzami radosti ostavili cerkev. Šli so z zdravim otrokom domov.

Domačih zajcev je premalo, misli ljubljanski Ivan Hribar. Naročil si je torej cel trop zajcev z Nižje avstrijskega ter jih spustil v mestni log. To bodo okoličanski kmetje veseli nižje avstrijskih zajcev, ko jim še domači zajci delajo preglavic čez glavo.

Iz Kranja. G. Ignacij Vergles nadmlinar, Zagrebčan, izložil je v izložbenem oknu g. Karola Florijana, knjigotrčca v Kranju prekrasno sliko s pozlačenim okvirom: „Uspomena na prvi hrvatski katoliški kongres u Zagrebu od meseca Rujna 3—4—5. godine 1900“. Na tej sliki prikazuje se 30 lic jugoslovanskih voditeljev iz vseh strani: Hrvatske, Slavonije, Istre, Kranjske, Bosne, Hercegovine itd. Nobena kršćanska hiša naj bi ne bila brez nje! Narcobe sprejema g. K. Florijan v Kranju.

Dragotin Freudenreich v škripcih. Hrvatski igralec in bivši artistski vodja hrvatskega dram. društva v Zagrebu, ki je nekaj časa igral tudi na slovenskem odru, je sedaj v silnih škripcih. Hrvatsko dram. društvo v Varaždinu ga v „Obzoru“ poziva, da mora tekom 8 dni vrniti njemu poverjeno garderobo, knjižnico in predujem, sicer bode društvo proti njemu sodbeno postopalo.

Osebnosti. Poročili so se: g. Rajko Stegnar, c. kr. poštni asistent v Opatiji z gđ. Marijo Herscht iz Pfaffendorfa na Nižjem Avstrijskem. — V smleški graščini g. Jožef Kepes pl. Somogg, c. in kr. nadzornik na železnici Dunaj-Aspang, z baronico Ano Lazarini, hčerjo smleškega graščaka barona Lazarinija. — V Zagorju ob Savi zdravnik g. Tomo Zarnik z gđ. Minko Porenta — V Novem Mestu g. Karol Grossmann, odvetnik v Ljutomeru z gđ. Matildo Mehora iz Novega Mesta. — V Ljubljani g. Janko Koštial, namestni gymn. učitelj v Ljubljani, z gđ. Antonijo Erbežnikovo iz Novega Mesta. — V Nabrežini gđ. Valerija Sterle iz Trsta s c. kr. carinskim uradnikom g. Albertom pl. Zahn. — V Celju narodni urar g. Rafko Salmič z gđ. Anico Leitgeb, hčerko umrlega okr. šolskega nadzornika celjskega. — V Ljubljani g. Alojzij Podboj, c. kr. davčni kontrolor z gđ. Alojzijo Kratnar. — Zaročil se je v Ptuj g. dr. Tomo Horvat z gđ. Vido Lapajne iz Krškega. — Umrli so: v Ljubljani gospa Alojzija Koren, vdova po bivšem deželnozborskem poslancu, dr. Pavel Drahsler, c. kr. finančne prokurature koncipient, upok. komisar morna rice g. Mubej, davkar g. J. Šinkovec. V loškem uršulinskem samostanu je umrla č. g. m. Frančiška Faber, v Gradem na Dolenjskem pa je umrl načelnik okrajnocestnega odbora v Litiji Ivan Jeretin. — Članom deželnega šolskega sveta so imenovani profesorja dr. Josip Lesar, Anton Kržič ter ravnatelj dr. R. Junowicz in nadučitelj Ivan Pezdich. — V stalni pokoj je stopil fml. Jos. Höchsmann pl. Hochsanter mu je bil podeljen viteški križ Leopoldovega reda. Na njegovo mesto pride generalmajor Rud. pl. Chavanne, dosedaj poveljnik 37. brigade. — Mesto vpokojenega dvornega svetnika Šukljeja je prevzel vodstvo osrednjega ravnateljstva vladni svetnik vitez Le Monnier. — Okr. nadkomisar Leopold vitez Roth pl. Ro-

thenhorst v Logatcu je pozvan k deželni vladi. — Vodstvo okrajnega glavarstva Logškega je prevzel začasno vladni tajnik Iv. Tekavčič.

Ljubljanska meščanska godba. Ustanovni zbor društva „Ljubljanska meščanska godba“, bo v četrtek, dne 21. februarja 1901 ob pol 8. uri zvečer v areni „Narodnega doma“. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika pripravljalnega odbora. 2. Posvetovanje in potrditev načrta za društvena pravila. 3. Volitev predsednika, podpredsednika in 8 odbornikov. 4. Raznoterosti. Po zborovanju je promenadni koncert in prosta zabava.

V zaporu obnorel je Anton Viharnik s Primskovega. Zidarski mojster Fuso iz Kranja ga je bil ovadil zaradi nekega psa. V zaporu mu je bilo pa tako hudo, da se mu je zmešalo in si je potrgal vso obleko raz života. Odpeljali so ga v norišnico. Viharnik je mlad, oženjen mož.

Na c. kr. Franc Jožefovi državni gimnaziji v Kranju je bilo prvo poluleto dijakov 489; od teh jih je dobilo ob sklepu poluletpa prvi red z odliko 59, prvi red 285, drugi red 115, tretji 24, neizprašanih je ostalo 5.

Valvazorjev spomenik. Gosp. Al. Gangl, c. kr. profesor ljubljanske obrtne šole in akademični kipar, se je odpeljal te dni na Dunaj, da izvrši Valvazorjev spomenik, ki ga postavijo v Ljubljani pred deželnim muzejem.

Radeckijev sobojevnik. V Ljubljani je umrl A. Juretič, vlakovodja j. žel. v pokoju. Boril se je l. 1848 in 1849. pod poveljstvom Radeckega.

Dvornemu svetniku Sukljeju je bilo povodom njegovega umirovljenja izrečeno najvišje priznanje.

Samomor učiteljske kandidatnje. V četrtek se je ustrelila v Gorici na domu svojih starišev 19letna gojenka ženskega izobraževališča gđ. J. Defiori. Vzrok samomora je bil menda slab napredek v šoli.

Drobne novice. V Dobropoljah so kmetje pri občinskih volitvah pomedli z vsemi liberalnimi obč. zastopniki. Prav je tako. Vse naj se očisti! — Prestavljen je č. gosp. F. S. Meško v krški škofiji kot provizor v Grebinj. — Občinski svet v Mariboru je izvolil zopet županom Aleksandra Nagya, a le-ta je izvolitev odklonil. V kratkem se vrši druga volitev. — Čuje se, da pride na slovenski oder gostovat slavni ruski traged. knez Ivanovič Sanubator Južni. Koncem tekočega meseca bo gostoval v Belemgradu. — Gosp. Ivan Dachs, gostilničar v Ljubljani, je kupil hišo št. 33 v Florijanskih ulicah „pri Gorišku“. — Pri obč. volitvi v občini Lipljenje pri Turjaku je propal liberalni župan. Katoliško ljudstvo vrlo pometa z liberalci! — Za cesto iz Luč v Kamnik je bilo te dni v Kamniku posvetovanje. — Novo tiskarno je ustanovil v Kamniku gosp. Anton Slatner. — Tukajšnja tvrdka Avg. Žabkar je dobila tovarniški patent za železolivarno in različna strojna dela. To je prva slovenska tovarna te vrste. — Ljubljana šteje 36.547 prebivalcev, torej za 5621 več nego pred 10 leti. — V Gradcu bodo zopet usadili Bismarckov hrast. — Spomenik postavijo letos v Devinu slov. skladatelju Hrabroslavu Volariču. — „Lega Nazionale“ je v preteklem letu nabrala 36.000 K za laške potujočevalne namene. — Za laško univerzo v Trstu je pričel delo tržaški obč. svet. — Novo opero piše naš rojak g. Vilhar. — Trg Vipava šteje 1123 prebivalcev, Idrija pa ima 5712 prebivalcev, l. 1899. jih je imela 5084. — V Celju se naseli kot pleskarski mojster g. Jož. Makovec ml. iz Ljubljane.

Tschinkel — faliral. Z Dunaja se brzojavlja, da je tovarna za čokolado Avgust Tschinkel in sinovi na Dunaju, Lobositzu in Schönfeldu prišla v konkurz. Ljubljanska tovarna je odkupljena od g. Lessiga.

Državni zbor.

Dunaj, dne 12. februarja 1901

Zbornico otvori predsednik ob polu 12. uri, in se prebere, kar je vlada predložila. Začetkom seje predloži predsednik zbornici svečanostno izjavo nadvojvode Franca Ferdinanda glede svojega zakona.

Posanec dr. Gross predlaga, da se izvoli odsek 37. poslancev, ki naj bi pregledali to izjavo. Češki poslanec dr. Krámař pa bere v imenu Čehov načelno izjavo sklicuje se na pragmatično sankcijo, na cesarski patent iz leta 1804. in na oktoberski diplom, rekoč, da Čehi ne pripoznajo pristojnosti državnega zbora o tej izjavi nadvojvode Franca Ferdinanda zborovati. Zato je pristojen glede čeških dežel, češki deželni zbor. Govornik preti, da, ako bi se razmotrivala izjava v državnem zboru, bi morali Čehi zapustiti zbornico.

Ko da zbornični predsednik predlog dr. Grossa na glasovanje so se odstranili Čehi in z njimi tudi Hrvatje.

Predlog dr. Grossa, da se izvoli odsek 37. članov v pretresovanje slavnostne izjave nadvojvode Franca Ferdinanda je obveljal z veliko večino glasov.

Vlada predloži zbornici na to 58 od 15. julija 1897 naraslih cesarskih naredb, da jih zbornica odobri; dalje načrt zakona, kako naj se železnice razvijejo do l. 1905, potem načrt zakona, kako urediti skupne sirotinske blagajne; in načrt zakona o povišanju užitnine od žganja in, koliko da pride dohodka pojedinim kronovinam.

Poslanec dr. pl. Plaszek predlaga, da se vse te predloge spravi v navadno razpravo, kar se bo tudi zgodilo.

Dalje so predlagali, da odgovori zbornica cesarskemu ogovoru in da se voli v to posebni odsek in sicer: Poljak pl. Javorsky, Čeha dr. Pacak, dr. Stransky in dr. in od levece dr. Pernstorfer in dr.

Po končanem prebranju teh predlog, katerem se pridruži tudi nujni predlog dr. Šusteršiča in drugov, da naj vlada pripravi načrt zakona v to, da se podržavi notarijat, poprime ministerski predsednik dr. pl. Körber za besedo in zagotavlja zbornico, da sedanja vlada nima nikakih zakotnih mislij in osobito, da ji ni na tem, da bi se pred ko mogoče volitev v delegacijo in kvotno deputacijo zvršila, temveč, da hoče takoj z delom pričeti, kar naj svedoči vladne predloge. Najprvo naj se zbornica peča s proračunom in pri tem zajedno tudi z investicijami, koje je vlada predlagala. Temu sledi zakon o povišanju užitnin pri žganju, koje zvišanje bode posameznim deželam in kronovinam prepotrebne prispevke prinašalo; in tudi skupne sirotinske blagajne se morajo urediti in vojnemu ministru potrebna vojna moč na razpolago staviti. Tem prepotrebim predlogom bodo sledili še drugi, iz kojih se razvidi, da hoče vlada delati in sodelovati in si želi, da bi tudi zbornica dobila veselje do dela. Vlada hoče zbornici pripraviti pot in odstraniti iz pota vse zapreke, da bode prišla zbornica iz žalostne preteklosti.

Zbornica je sprejela izjavo ministerskega predsednika z neko resnostjo, ki bi kazala, da hoče nastopiti pot dela.

Precej na to je pa razvil finančni minister dr. pl. Böhm-Bawerk svoj proračun za leto 1901.

Ta proračun je četrti, o kojim bi zbornica morala posvetovati se in ga odobriti, kajti žalostne razmere v našem državnem zboru so preprečile že tri proračune, da se niso odobrili.

Prav ta proračun bo pokazal, jeli zbornica zmožna za delo ali ne, kajti privolitev proračunov je prva pravica državnega zbora, in ako se s to pravico neče ali ne more baviti, nima državni zbor nikake veljave, in ga tudi ni treba.

Ta proračun je različen od proračuna lanskega leta. Že način sestave, ki hodi jednotno pot, ga loči od prejšnjih proračunov. Proračun pa nam tudi kaže, da se hoče splošne izdatke zvišati za 48.000.000 kron in da ta prirastek izdatkov hoče finančni minister pokriti z dohodki pri neposrednih davkih, pri užitnini, pri soli, pri tobaku, nadalje v trgovskem ministerstvu, pri dohodkih iz brzojav, iz pošte in iz telefona, v železničnem ministerstvu z višjimi dohodki pri prevažanju blaga, v poljedeljskem ministerstvu po prihodkih iz državnih gozdov itd.

Deželno bramborsko ministerstvo zahteva tudi 2 in pol milijona kron več dohodkov, kakor prejšnjih let.

Končni zaključek pa kaže sledeče številke: Zahtevek za leto 1901. se je izračunil na 1.641.163.344 K skupni dohodki so pa izkazani v številki 1.641.497.585 „

tako, da se izkaže konci leta preostanek 854.241 K.

Finančni minister razlaga v obširnem govoru posamezne postavke proračuna in konča s prepričanjem, da bode dejanski konec še boljši, kakor pa kaže danes proračun.

Finančni minister je govoril jasno in zbornica ga je poslušala zbrano, tako, da se je nepričakovano misel rodila, da hoče zbornica delovati.

To upanje pa je podrl hitro stari Schönerer, ki se je oglašil k besedi rekoč, da on s svojo stranko ne sprejme izjave ministerskega predsednika dr. pl. Körberja, da bi izpeljal zbornico iz žalostnih razmer, kajti, on si pridrži pravico od slučaja do slučaja nasprotovati z vso silo delovanju državnega zbora, osobito, ker tudi ministerski predsednik ni omenil, da hoče vlada upeljati nemški državni jezik. S tem se je seja končala.

Dunaj, dne 13. februvarja 1901.

Predmet današnji seji je bila obravnava o nujnih predlogih glede adrese.

Vitez Javorski izjavi v imenu poljskega kluba, da naj zbornica odgovori prestolnemu govoru s primerno adresom. V to izvoljeni odsek naj priredi adresom tako, da izrazijo stranke svoje mnenje in pojasnijo svoje stališče.

Dr. Stransky zahteva, da naj deželni zbori rešijo narodnostno in jezikovno vprašanje. Govornik dolži „Schönererjevo vsenemško zvezo“, da si želi združenja z nemško državo. Adresna debata je pa potrebna, da se pojasni stališče nemških strank.

Govorniku Čehi pritrujejo — a levica ga psuje in besni. Soc. demokrat Daszinski pouči zbornico, da govori v imenu republikancev. Po njegovem mnenju so vse stranke v državnem zboru izdajalci, le soc. demokratje so pravi ljudje in tvorijo prihodnost Avstrije.

Dr. Bärenreither utemeljuje v imenu liberalnih veleposestnikov predlog, da naj izrazi predsedstvo zbornice cesarju čutstva neomajljive zvestobe in udanosti ter željo, da bi zbornica pričela z delom. Z debato o adresi bi se pa le čas kratil.

Temu predlogu sta se pridružila tudi Kaiser v imenu nemške ljudske stranke in dr. Funke v imenu nemških naprednjakov.

Dr. Lueger izjavi, da hočejo krščanski socialisti glasovati za Bärenreitherjev predlog, ker je nemogoče v teh razmerah primerno adresom soglasno sestaviti. Nadalje so govorili za adresom baron Malfatti, dr. Ferjančič in dr. Kathrein.

Po končani debati je pokazalo glasovanje, da je 175 glasov za adresom, in sicer je glasovala cela prejšnja desnica in pa Lah, proti predlogu se je pa štelom na levici 150 glasov. Ker mora biti za nujnost dvetretjinska večina je bil odklonjen predlog viteza Javorskega in potem soglasno vsprejet oni Bärenreitherja.

Koncem seje so se volili v odseke od naših poslancev: Povše v proračunski, dr. Šusteršič in dr. Gregorčič v železniški in Pogachnik v vojni odsek.

Zveza kmetijskih poslancev na desnici se je osnovala in je izvoljen podpredsednikom naš poslanec Povše.

Dunaj, dne 14. februvarja 1901.

Končala se je v današnji seji adresna debata oziroma razpravljalno se je o Bärenreitherjevem predlogu, da izvrši predsedništvo cesarju izjavo lojalnosti.

V imenu mladočeškega kluba je prečital dr. pl. Plaček načrt adrese, ki izraža lojalnost in obsoja uporabo § 14

Za „Slovanski centrum“ izjavi dr. Šusteršič, da bode glasoval za Bärenreitherjev predlog. Stranke Slov. centra hočejo, ker so v prvi vrsti zastopniki kmetijskih slojev resno delovati v zbornici in vse moči zastaviti, da se omogoči pozitivno delo. Noben stan ni tako za-

puščen in zatiran, kakor kmečki, in prav zahtevamo, da se stori kaj vspešnega za kmeta. Govornik naglašja potrebo kmetijskih zadrug in pozivlja zbornico, da jih po zakonu vgotovi. Pa tudi delavski in obrtni stan mora dobiti primernih reform. Konečno protestuje govornik proti § 14 in ga imenuje nezasluženo kaznen državljanov. Živahna pohvala odlikuje govornika.

Govorila sta še vitez Wasilko in dr. Gross in potem je bil Bärenreitherjev predlog sprejet.

O predlogih „Slov. centruma“ poročamo na drugem mestu.

Razne stvari.

Pravoslavna cerkev ima 65 škofij s tremi metropoliti, 14 nadškofij in 48 škofij, razum tega je 38 naslovnih škofov. Cerkev je vseh 64.361, pri katerih služi 2037 protopopov, 42.005 popov, 14.062 dijakonov in 40.950 drugih klerikov. Samostanov je 495 s 15.051 menihi in 268 ženskih samostanov s 36.108 nunami. V Rusiji je 23 misijonskih postaj, za katere dela 243 družtev, ki so nabrala za razširjenje vere 396.961 rubljev. Zunanje misijone ima pravoslavna ruska cerkev v Japonski, na Koreji in v Severni Ameriki. Ti štejejo 23.836 duš. Rusija ima 4 bogoslovne akademije, 58 bogosl. semenišč in 185 malih semenišč, bogoslovcev je 19.151, malih semeniščnikov pa 31.038.

Morilec kralja Umberta, Bresci je prepeljan v ječo Portolongone. Ječa je sezidana na skali, ki sega v morje in ima celice, ki so le 2 in četrt m široke, 4 m dolge in 3 m visoke. Jetnik ne sme nikdar ven, in prej mora vsak delj časa prebivati v polni temi predno pride v tako celico; pravijo, da bo Bresci moral zblazneti, ker v taki ječi ne more nihče prebiti čez tri leta, da ne bi izgubil pameti.

Letos ne bo manevrov? — Iz Budimpešte poročajo, in sicer iz merodajnih krogov, da letos ne bo onih velikih vojaških manevrov, kakor so vsako leto, in sicer iz ozirov v gospodarskem pogledu. Bodo pa navadni manevri posameznih vojnih korov. Na Ogerskem bodo letos veliki artilerijski manevri.

Nasledek zobobola — smrt. Na Gradu v Gorici je umrl gosp. Luigi Rocca, posestnik in cerkveni ključar. Pred sedmimi leti je iskal pri zdravnikih pomoči radi zobobola, operacija se je pa tako nerodno izvršila, da je sedem let strašno trpel, dokler ni po tolikih mukah izdihnil svoje duše.

Prebrisana tatvina. V Madridu je preteklega meseca neka dama izvršila jako prebrisano tatvino. V glavni ulici Madrida pred najbogatejšo prodajalnico biserov se je ustavila elegantna kočija, iz katere je izstopila mala gospa spremljana po dojlki, katera je v naročji nosila malega otroka. Gospa je šla v prodajalnico in od biserničarja zahtevala naj ji pokaže lep diadem iz dijamantov. Biserničar je dvorljivo ustregel in pokazal najlepša dela iz dijamantov in biserov. Dama si je ogledovala diademe in našla tri po svoji volji, ali od vseh treh ni znala izbrati si enega, kateri bi ji najbolj ugajal, zato se je obrnila k biserničarju rekoč: da pojde k svojemu soprogu, kateri je tukaj v bližnjem klubu, da mu pokaže vse tri diademe in naj on izbere, katerega da naj kupi. To rekši je z največjo brezbriznostjo šla iz prodajalnice pustivši notri otroka in dojlko ter pred prodajalnico elegantno ekvipažo. Biserničar ni dvomil o dobrih namerah dame, ker se je držal zadostno zavarovan z prisotnostjo otroka in pa kočije. Vender ko je preteklo precej časa, a dama se ni vrnila, je začel spraševati kdo da je in dobil je odgovor, da ona še ne ve, kako se gospodinja kliče, ker je le pred par ur v nje službo stopila; za otroka pa je zvedel, da je bil isti dan iz enega madridskih zavetišč vzet, a kočija, da je bila le v najem za nekaj ur pogojena in z kakimi 10 kronami plačana. Ta razkritja so biserničarju odprla oči in vedel je, da je opeharjen na jako prebrisan in drzen način. Hitel je na redarstvo ali kradljivki ni najti sledu.

Moderni krez. James Blood, stanovalec v Wood county, ki je šel v južno Ameriko in hitro obogatel je na svojem ženitovanskem potovanju

pogostil v nekem ondrotnem hotelu 50 gostov. Po obedu je dobil vsak gost bankovec za d. 20, da si z njim zapali smodko. Gosti so vstali in napili na zdravje ženina in neveste, potem si pa zapalili smodke z dvajsetaki.

Röntgenovi žarki povračajo vid. Iz Clevelanda se poroča: Kar smatrajo nekateri kot iznajdbo novega stoletja je dejstvo, da bi bilo možno povrniti slepecem vid s pomočjo Röntgenovih žarkov. Neki časnika je sprožil misel, vsled katere so se napravili poskusi v laboratoriju dr. Eber W. Gurleyja s Samuel W. Shanery-em, nekim vглаševalcem klavirjev, kogar je kozja bolezen pred dvajsetimi leti popolnoma oslepila, in ki ni mogel zaslediti niti najmočnejše navadne luči. Znanstveniki so mu rekli, da je notranji del njegovih oči popolnoma uničen. S pomočjo Röntgenovih žarkov pa je slepi Shanery zapazil svetlobo.

GLASNIK.

Nekatere razsodbe obrtnih sodišč.

Mnogokrat se pripeti, da se delavcu v njegovi službi zgodi krivica, katere si sam nikakor ne zna pravilno razlagati ter dostikrat išče zadostila na način, kateri njemu samemu škoduje. Zato je brez dvojbe umestno, da prinaša naš list od časa do časa razsodbe obrtnih sodišč, da si morejo iz njih delavci napraviti samostojno sodbo ob slučajih spora v delu. Marsikdo, bodisi delavec ali pa tudi delodajalec, dostikrat ne pozna zakonite določbe o stvari, ki ga zadeva in vsled tega napravlja nepotrebne sitnosti sebi in drugim. Zato naj služi nekaj slučajev v pouk delavcem in obrtnikom, da bodo vedeli, kako smisel ima ta ali ona zakonita določba.

Izjava delodajalca, da sprejme pomočnika pod istimi pogoji, pod kakršnimi je bil prejšnji pomočnik, ne opravičuje odslovljenja iz dela brez odpovedi, ako niso bili pomočniku znani pogoji prednika pri vsprejetju v delo § 77. in 85. obrt. reda.

(Odlok obrtnega sodišča na Dunaju dne 7. dec. 1898.)

Natakar J. U. toži Janeza H. za odškodnino 42 gld., ker je bil dne 31. jan. 1898 brez odpovedi odpuščen iz službe. Zatoženec izjavi, da mu je pri vsprejetju izjavil, da ga vsprejme pod istimi pogoji, kot njegovega prednika, in ker se je z prednikom pogodil, da se službeno razmerje razdre lahko brez odpovedi, je bil torej opravičen, tudi tega odpustiti brez odpovedi iz dela.

Tožbi se je ugodilo iz sledečih vzrokov: Zatoženec ne more dokazati, da so bili pogoji prejšnjega uslužbenca temu znani. Izjava ni jasna v kolikor se tiče odpovedi in se mora na škodo toženega razložiti v tem smislu, da z ozirom na odpoved ni bilo nikake pogodbe. Vsled tega se ima vporabiti § 77. obrt. reda.

Ako delodajalec ne da akordnemu delavcu materiala, mu ima povrniti škodo.

(Odlok obrtnega sodišča na Dunaju dne 1. dec. 1898.)

Tožitelj in zatoženec sta napravila pogodbo za 50 postelj proti plači od kosa po 1 gld. 50 kr. Zatoženec, ki je imel po pogodbi dati potrebni material, se je to branil in je s tem zadržal tožitelja, da ni mogel izvršiti dela. Tožitelj je vložil proti zatožencu pritožbo in zahtevo, da mu plača 7 gld. 50 kr. odškodnine.

Tožbi se je ugodilo, ker je zatoženec v smislu § 1155. dolžan povrniti škodo in mora tudi v smislu te zakonite določbe tožitelju plačati 7 gld. 50 kr., ker mu ni dal materiala, kakor sta se pogodila, ker je bil tožitelj pripravljen izvršiti vse delo, pa tega ni mogel, ker mu toženec ni dal materiala.

Kot za dninarja vsprejet in porabljen delavec nima pravice do odpovedi službe § 77. obrt. reda. (Člen 5. lit. d. razglasnega odloka k obrtnemu redu.)

(Odlok obrtnega sodišča v Brnu dne 15. julija 1898.)

Tožitelj je bil pri tožencu od meseca maja 1898 kot dninar v delu, ter je imel opravilo na dvorišču in vrtu, semtertje je pomagal tudi pri brušenju kamna. Dne 9. julija pa je bil odpuščen brez odpovedi od dela, na kar je zahteval odškodnino 14 gld., ker je bil brez odpovedi odpuščen.

Toženec izjavi, da tožitelj kot dninar nima pravice do odpovedi, in prosi, da se tožba odkloni. Sodišče je tožbo zavrnilo z razlogom, da tožitelj ni bil obrtni delavec v smislu § 77. obrtnega reda, marveč dninar v smislu člena V. lit. d. razglasnega odloka k obrtnemu redu.

Delavske drobtine.

Naznanilo.

Vedno bolj se prepričujemo, da nam je potrebna v slovenščini knjiga, ki bi točno in jasno tolmačila, kaj je socijalizem, kako se je razvijal in kakšne smeri ima v naših dneh. Dr. Krek je od leta 1896. obdeloval ta vprašanja v „Dom in Svet-u“; ker je pa tvarina razkosana in je izprva izhajala na platnicah, ki so večinoma zavržene, ne more v ti obliki vstrezati svojem namenu. Pisatelj je pripravljen urediti in izpopolniti svoj spis za samostojno izdajo, katero je prepustil „Slovenski krščansko-socijalni zvezi“ v Ljubljani.

Odbor krščansko socijalne zveze naznanja torej, da prične prav kmalu izhajati

Socijalizem.

Spisal dr. Krek.

Založila kršč. soc. zveza v Ljubljani

in sicer v snopičih po 15 kr. Vsak mesec izide vsaj po jeden snopič. Knjiga bo najmanj v jednom letu gotova. Ker pa mora imeti „Zveza“ zagotovljenih toliko kupcev, da se ji ne bo bati izgube, prosi svoje prijatelje in somišljenike, naj z nabiranjem naročnikov omogočijo to važno podjetje. Imena naročnikov naj pošljejo vsaj do konca meseca svečana in sicer onih v Ljubljani g. Fr. Breskvarju knjigovezu v Ljubljani imena naročnikov izven Ljubljane pa č. g. Luk. Smolnikar-ju, stolnemu vikariju v Ljubljani.

Odbor slovenske kršč. socijalne zveze.

Vabilo na predpustno veselico, katero priredi katol. društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani, Komenskega ulice šte. 12, v svojem domu v nedeljo, dne 17. februarja leta 1901. Vspored: 1.) „Ljubezen in pomlad“, zbor s tenor solo. 2.) „V naravi“, šaljiva polka, zbor. 3.) „Pevski poziv“, zbor. 4.) „V slovo“, četverospjev. 5.) „Štirje ženini“, šaljivi četverospjev. 6.) „Bosa je ta.“ Šaljivi prizor s petjem in spremljevanjem klavirja. Zložil A. Sachs. 7.) „Ciganska kantata“, šaljivi četverospjev s spremljevanjem klavirja. 8.) Igra: „Pravda.“ Šaljiva igra v dveh dejanjih. Prosta zabava. — Začetek točno ob šestih zvečer.

Javno predavanje. Prihodnji četrtek ob 1/2 8. uri zvečer bode v veliki dvorani „Katol. Doma“ predaval č. g. A. Plečnik o hipnotizmu, magnetizmu itd. Ker bo to predavanje velezanimivo, želeli je obilo udeležbe. Vstop je vsakemu prost.

Zbirke ljudskih iger II. snopič je rav. n. kar izšel, na kar opozarjamo vsa naša društva. Drugi snopič obsega glumo v enem dejanju „Vedeževalka“, burko v dveh dejanjih „Kmet Herod“, veseloigro v treh dejanjih „Car in tesar“ ali „Župan sardamski“ in veseloigro v dveh dejanjih s petjem „Jeza nad petelinom in kes“. Prve tri igre so samo za moške uloge, zadnja samo za ženske. Cena mehko vezanemu snopiču je 40 kr., po pošti 45 kr. Za društva, ki vzamejo vsaj 5 izvodov skupaj, je cena 30 kr., po pošti toliko več, kolikor znaša poštnina. Snopiči se dobivajo pri „Slovenski krščansko-socijalni zvezi“ in v „Katoliški knjižnici“ v Ljubljani.

Občni zbor Slov. katol. delavskega društva v Ljubljani. Redno letno zborovanje najstarejšega dne 22. julija leta 1894. ustanovljenega delavskega društva vršilo se je preteklo nedeljo dopoldne pri povoljni udeležbi v „Katoliškem

Domu“. Referirali so na občnem zboru tovariši: predsednik Gostinčar, nadalje odborniki Stucin in Moškerc, debate udeležila, odnosno predloge stavila sta sotovariša Mentoni in Štefe. Iz nagovora predsednika in poročil tajništva, blagajništva in nadzorovalnega odbora posnemamo sledeče: Preteklo leto je društvo v političnem oziru po svojih močeh storilo jako veliko in se sme preteklo leto smatrati kot velik korak napredka. Društvo je po prenatrdbi svojega statuta postalo faktično politično društvo. Odločni boj veljaj povsodi napram vsem izkoriščevalcem ljudstva, bodi si, naj vže isti ljudstvo izkoriščajo s tem, da je gmočno z odernštvom ali pa med žito sejejo ljuliko brezverskega naziranja; naj se ti li vže potem imenuje laži liberalna-narodno-napredna stranka ali pa socijalna demokracija. Da ljudstvo spozna te svoje laži prijatelje, priredilo je preteklo leto na raznih krajih na Kranjskem javne ljudske shode. Tako so bili javni ljudski shodi od našega društva prirejeni v Kamni Gorici, Sostrem, Slapeh, Šmartnem pod Šmarnogoro, Dobrovi, Vodica, Vevčah, Medvodah in seveda tudi v Ljubljani. Društvo naše je povzdigovalo preteklo leto povsod na vseh shodih svoj glas za vpeljavo splošne in direktne volilne pravice v vse postavodajavne zastope. Kot delavsko politično društvo opozarjalo je z resolucijami na shodih, prirejenih na kmetih, na žalostni položaj kmečkih posestnikov, osobito v krajih, prizadetih od potresne katastrofe. Obče znano je, da so se na našem shodu v Vodica v prvo sprejele resolucije II. slov. katoliškega shoda in da je za sijajno vdeležbo pri drugem slovenskem katoliškem shodu precej storilo tudi naše društvo. Ne mala zasluga našega društva je tudi, da se je na II. slovenskem katol. shodu sprejel katol. demokratični program. Hud boj imelo je društvo za čas štrajka našega vrlega vevškega delavstva. Da bi ne bili socijalni demokratje z svojimi umazanimi kremplji posegli vmes in bi ne bili zmešali pojmov, zmagalo bi bilo naše vrlo delavstvo na celi črti, samo če bi bili pri štrajku še jeden teden ustrajali. Pri tem štrajku gre zlasti hvala uredništvu „Slov. Lista“, ki je razborito in z vso vnemo vodilo veliko podporno akcijo za stavkujoče delavce. „Sloven. List“ bil je za čas štrajka radikalen, bolj radikalen morebiti, kakor naša radikalna katoliško-demokratična struja. Da je vstalo vevško delavstvo mej stavko, po stavki in še sedaj odločno katoliško, znači izlet o slabem vremenu na Šmarno Goro; osobito pa še vrlo delujoče ondoto krščansko socijalno strokovno društvo. Žal, da ni dosegel tudi štrajk v ljubljanski tovarni vžigalic svojega vspeha. Pri vseh naših shodih skoro da je vrlo sodeloval z dr. Krekom mej delavstvom priljubljeni g. dr. Evgen Lampe, sedanjí glavni urednik „Slovenca“. Z navdušenjem sprejet je bil predlog, da se g. dr. Evgen Lampe-tu izreče pismena zahvala na njegovem vrlém sodelovanju. Društvenikom prebralo se je tudi v našem listu itak vže priobčeno pismo presvetlega gosp. knezoškofa ljubljanskega iz dne 20. aprila 1900. Častnim članom je občni zbor vsklikom izvolil: prevz. knezoškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča, č. g. kanonika Kalana in gosp. Frana Zillerja. Poročili blagajnika in nadzorstva ste bili z malo večino sprejeti. O volitvah poročamo, ko se odbori ko štiturajo. Po volitvah se je občni zbor zaključil. Želeli je, naj bi somišljenik v prav obilem številu pristopali k društvu!

Davki plačani l. 1900. „Wr. Abendpost“ prinaša statistične date o vplačanih direktnih in indirektnih davkih minolega leta v naši državi. Čisti prinos direktnih davkov znašal je lanskega leta 277,720.245 K; indirektnih pa 636,407.233 K. Direktnih davkov je prejela država za 6,489.773 K, indirektnih pa za 33,206.655 več od l. 1899.

Lahonska nestrpnost. Tukaj umrli delavec M. P. delal je v Trstu pri stavbeni tvrdki Martelanz. Dne 17. p. m. opustil je vsled svoje bolezni delo in se odpeljal k svoji družini v Ljubljano; omedlel je pismeno naznanil svoje obolenje krajni bolniški blagajni v Trstu. A lahon-

skemu vodstvu v Trstu se na to pismo niti uredno zdelo ni odgovoriti. Mož je pretekle dni umrl, ne da bi bila lahonska klika odredila odnošno izplačalo mu postavno bolnišnico. Udovi umrlega svetovalo se je pritožiti na namestništvo v Trstu. C. kr. namestništvo v Trstu prav resno svetujemo, da naredi v navedenem lahonskem gnezdu vže jedenkrat red. V Trstu delujoči slovenski delavci plačujejo za to tržaški okrajni blagajni prispevke, da dobe za slučaj bolezni bolniško oskrbo, ne pa zato, da jih ondi nastavljen slovenščine nezmožno lahonsko uradništvo pita z bruti ščavi in drugimi podobnimi lepimi pridevki ter bi se jim postavno bolnišnico pritr-gavalo.

Živo srebro na Kranjskem. Po knjigi „Statistisches Jahrbuch für das Jahr 1899“ posnamemo, da se je l. 1899 izkopal na Kranjskem 928.280 meterskih stotov živega srebra v vrednosti 1.774.728 K, in sicer v Idriji 860.746 met. stotov in 62.484 meterskih stotov pri Sv. Ani pri Trzinu.

Stavka v Trstu. V ladjedelnici S. Marco v Trstu stavka 180 delavcev s 60 svojimi pomočniki. Stavkujoči zahtevajo, da se odpusti iz dela 30 genevskih delavcev, v kar pa ravnateljstvo noče privoliti.

Nemško delavstvo na Koroškem organizujejo nemški nacionalci. V St. Vidu se je 4. t. m. ustanovilo nemško nacionalno delavsko društvo.

Za diurniste. Te dni je bila pri minister-skem predsedniku deputacija diurnistov. Ministerski predsednik je obljubil, da bo v kratkem tozadevno predlogo državnemu zboru predložil in upa, da bo državni zbor dovolil potrebna sredstva.

Stara pesem. Socijalna demokracija vedno in vedno kriči, da je ona edina prava zastopnica delavskega stanu in da je le ona zmožna rešiti delavski stan iz sužnosti kapitalizma. Vse kar-koli si prizadevajo druge stranke storiti za delavski stan, razkriči socijalna demokracija kot slepilo. Istotako si prisvaja ta stranka tudi idejo prostosti. Po socijalni demokraciji bo de zasijala še le prava svoboda vseh ljudi, tako slišimo povsod, kjer koli se nahaja kak socijalni demokrat. Toda pogledjmo nekoliko v praktično delovanje te stranke. Reči pač smemo, da v sto slučajih jih je najmanj devetindevetdeset ki nasprotujejo lastnim načelom. Svojedobno izrazil se je umrlí soc. dem. velikan Liebknecht: neumljivo je, da ima velikošolski profesor večjo plačo, kot oni delavec ki čisti greznice, — oba izvršujeta potrebno in koristno delo. Toda isti Liebknecht, je mirno spravljal v svoj žep kot glavni urednik letnih 7000 mark, mej tem ko je dobival uredniški sluga letno le 1000 mark. Brez dvojbe sta tudi ta dva oba opravljala vsaj v stranki potrebno in koristno službo, toda zakaj razlika v plači? Kje je tu doslednost? Ali ne kaže to, da socijalna demokracija v praksi zameta lastni program. Zanimivo je tudi opazovanje monarhistično mišljenje v službi, je popolno umljivo, zločinska lahkomišelnost republikanskega ministra bi bila, ko bi takega upornega častnika ne uničil. Tako „Arb. Zeitung“. Toraj revolucionarno, protidinastično in protiversko rovanje naj bo de v monarhistični državi prosto. Bog ne prizadeni komu kaj nasprotovati V republiki pa naj se z vsako najbrutalnejo silo zapre vsaki notranji čut državljana. Po teh dejstvih vidimo lahko, kaj je rudeča internacionala, in kako v praksi postopa.

Iz cekarja. Draga Katra! Kar je hudi zimski čas ti nisem mogla nič novic poročati. Pri nas je bilo tako mraz, da mi je v cekarju tinta zamrznila. Od samega dolgečasa bi bila kmalu obolela. Žalostna sem šla o sv. Pavlu z cekarjem v Ljubljano, da bi videla tiste berače, ki se v tem času povprašujejo, kje da so zimo prebili. Mislila sem si, pri ti priložnosti bom vender vjela kakega tička v svoj cekar, da ga popeljem k nam na kmete. Hodila sem po Ljubljani, videla sem berače, a ti so še bolj žalostni ko pri nas. Nič ni bilo tu za-me. Izvedela sem, da je tu splošna žalost, ker so veliki gospodje

odšli na Dunaj. Napotila sem se nazaj na Gorenjsko, čeravno sem videla, da se tam hudo sneg kadi. Mahnila sem jo proti Škofji Loki. Tu sem malo nastavila svoj cekar, pa tudi tu ni bilo nič. Bil je čas balov. Vse je bilo v frakih. Mislila sem to je prešarasto za moj cekar. Neka jutra se vsedem na pošto z odprtim cekarjem. Tu sem prav hitro vjela v cekar enega cekovčka. To ti je bil tiček. Tega bom peljala med kmete, ta jih bo učil. Popisala ti ga bom od nog do glave, kar bom danes pozabila, opravi pozneje. Moštac nima, prostor ima pa velik za nje. Mislím, da ima klešče, da jih včasih malo ven vleče. No pa nič ne de, predno ga bom povsod obvodila, bo že imel precej velike. Ti ne veš, kako ima telegentno govorjenje. „Ta je kunšten“, sem si mislila, tréba ga bo dobro zapreti, da ga tatje ne vkradejo. Prav tako je govoril, kakor sem včasih slišala v mestu ta velike gospode. Ko sem ga vprašala, kje se je tako naučil, mi je povedal, da v tistem „Slov. Narodu“. Samo čez f...e se je kregal. Videti je, da je zelo veren. Boji se, da bodo duhovni veró dol spravili, ker zadržé gor spravljajo. Neki mož, ki je sedel zraven mene mi je šepnil, da gvišno rad kaj na vero vzame, zato se boji, da bi je duhovni dol ne spravili. Pripeljali smo se skož neko sotesko v dolinico, kakor je rekel moj tiček se imenuje „Klerikalna dolina“. Jaz sem mu verjela, ker se nisem zemljepisja učila. Pa mu ni bila popolnoma všeč ta dolina. Tu ne raste tista vinska kapljica. Dol na Dolenjskem je lepó. Tam dol je, tako mi je pripovedoval, je en fajn gospod, če je prav f. r. Ta nam da prenočišče, jed in fino dolenjsko kapljico. Nevem kako bo šlo nama, sem si mislila. Ti si prevelik lačenbergar. Pa kako se je znal obračati. Vsi oštirje ga poznajo. Pri vsakem se je prijel za kapico tako, kakor sem v mestu videla vojake. Malo mi je hodil na misel pri tej priložnosti neki voznik, ki sem ga bila pred leti vjela v cekar. Veš kaj moja, kako mora voznik narediti, da ga po gostilnah težko pričakujejo. Hlapcu mora dati dobro pitnino, gostilničarju pa dolžan ostati, potem ga oba dobro poznata. Pri prvi pošti je spet delal cele komplimente. Teh sitnost sem se pa malo naveličala. Midva ne bo deva mogla vse stakniti, če bova tako delala. Ko je stopil nekje iz voza, mi šepne neki mož na uho: Nikar se ne zgovarjaj s takim, ki jih mora biti devet za eno žensko pričo. Če je pa

tako, sem si mislila, se pa midva ne bova zastopila. Takega sitnika bom še lahko dobila. Ko sem prišla do gospodarske zadruge sem kar not stopila, misleč, ker si rekel, da boš po zadru-gah stopal, te bom tako tu staknila. Za postiljonom sem pa vrgla eno pest beličev. Drugi dan grem sama naprej. Nevem, ali sem zapomnila prav, rekli so, da je Železni trg. Tu sem naletela na veselico. Prav všeč mi je bilo. Lepo so peli in igrali, pa sami gmajn fantje. Sukala sem se prav po domače med njimi. Zagledala sem tudi mojega znanca tam. Ni mi bil več všeč. Pa vender, ker si bil včeraj tako fajn, ti bom danes vse eno malo postregla. Šla sem koj po veselici v župnišče. Prosila sem gospoda župnika naj nikar ravno zdaj ne spravijo vere dol, ko je sem prišel moj znanec. Draga moja! Jaz se bom zdaj sukala v ti dolini, morebiti še kaj prideva z znančem skupaj. V kratkem ti bom zopet pisala. H koncu te pozdravlja vsa tvoja M

Vabilo

na

III. redni občni zbor

„Slov. delav. stavbenega društva

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“,

ki se bo vršil

v nedeljo, 3. sušca 1901 ob 10. uri dopoldne
v dvorani »Katol. Doma«.

Vspored:

1. Nagovor načelnikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Odobritev računskega sklepa za l. 1900.
5. Volitev treh odbornikov ravnateljstva, dveh kontrolorjev, treh pregledovalcev računov in petih udov razsodišča.
6. Slučajni nasveti in morebitni predlogi.

Opomba: Kdor zeli staviti na občnem zboru kak predlog, ga mora 14 dni pred zborovanjem ravnateljstvu v pregled predložiti.

Letos izstopijo iz ravnateljstva sledeči člani: gg. dr. Ivan Janežič, Fran Ziller, Fran Breskvar in Josip Gostinčar; oba kontrolorja gg. dr. Ign. Žitnik in Jos. Sedmak ter vsi trije pregledovalci računov gg. Ivan Komar, Anton Škof in Ljudevit Klun, kakor tudi pet članov razsodišča. — Vsakteri izmej teh sme zopet voljen biti.

Ravnateljstvo.

Pozor!

Od ponedeljka, 4. svečana t. l. nadalje nahaja se moja

zaloga klobukov

tik moje glavne prodajalne nasproti trgovine usnja J. Seuniga.

Spoštovanjem

J. S. BENEDIKT, trgovec v Ljubljani.

Svoji k svojim!

„Slovensko vinogradniško društvo na Glincah“

priporoča svoje bogato izvrstno urejeno zalogo zanesljivo pristnih **dolenjskih, štajarskih, isterskih, vipavskih in goriških** vin, kakor tudi **fino vino v steklenicah.**

Mašno vino si je društvo samo prešalo.

Naroča se pod naslovom:

„Slovensko vinogradniško društvo“ v Ljubljani.

Svoji k svojim!